

Bóg. Zygmunt

«każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale [ma] życie wieczne»

NR XIII/2006 (206)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

26 MARCA 2006

CZWARTA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Z DRUGIEJ KSIĘGI KRONIK² Krm 36, 14-16, 19-23

Wszyscy naczelnicy Judy, kapłani i lud mnożyli nieprawości, naśladować wszelkie obrzydliwości narodów pogańskich i beczeszcząc świątynię, którą Pan poświęcił w Jerozolimie. Bóg ich ojców, Pan, bez wytchnienia wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem i nad swym mieszkaniem. Oni jednak sztydził z Bożych wysłanników, lekceważyli ich słowa i wyśmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na Jego naród do tego stopnia, iż nie było ocalenia.

Spalili też Chaldejczycy świątynię Bożą i zburzyli mury Jerozolimy, wszystkie jej pałace spalili ogniem i wzięli się do zniszczenia wszystkich kosztownych sprzętów. Ocalała spod miecza reszta król uprowadził do Babilonu i stali się niewolnikami jego i jego synów aż do nadejścia panowania perskiego. I tak się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza: «Dokąd kraj nie wywiąże się ze swych szabatów, będzie leżał odłogiem przez cały czas swego zniszczenia, to jest przez siedemdziesiąt lat».

Aby się spełniło słowo Pana z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku jego panowania, tak iż obwieścił on również na piśmie w całym państwie swoim, co następuje: „Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I on mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie!”

PSALM RESPONSORYJNY^{ps} 137

REFREN: **Kościele święty, nie zapomnę ciebie**

Nad rzekami Babilonu siedzieliśmy i plakali
wspominając Syjon.
Na topolach tamtej krainy
zawiesiliśmy nasze harfy.

REFREN: **Kościele święty, nie zapomnę ciebie**

Bo ci, którzy nas uprowadzili,
żądali od nas pieśni.
Nasi gnębieli żądali pieśni radosnej:
«Zaspiewajcie nam którąś z pieśni syjońskich».

REFREN: **Kościele święty, nie zapomnę ciebie**

Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską
w obcej krainie?
Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie,
niech uschnie moja prawica.

REFREN: **Kościele święty, nie zapomnę ciebie**

Niech mi język przyschnie do gardła,
jeśli nie będę o tobie pamiętał,
jeśli nie wyniosę Jeruzalem
ponad wszystką swą radość.

REFREN: **Kościele święty, nie zapomnę ciebie**

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO EFEZJAN^{ef} 2, 4-10

Bracia:

Bóg będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia.

Łaską bowiem jesteście zbawieni. Razem też wskrzesił nas i razem posadził na wyżynach niebieskich, w Chrystusie Jezusie, aby w nadchodzących wiekach przemożne bogactwa Jego łaski wykazać na przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie.

Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest to dar Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

AKLAMACJA^j 3, 16 **Chwała Tobie, Królu wieków**

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niebo wierzy, ma życie wieczne.

AKLAMACJA: **Chwała Tobie, Królu wieków**

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA^j 3, 14-21

Jezus powiedział do Nikodema:

«Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu».

JEZUS I NIKODEM, CARLSFELD, Julius Schnorr von (1794, Lipsk-1872, Drezno), 1851-60, rycina, z "Bibel in Bildern"; źródło: ph.crossmap.com

PATRON TYGODNIA: ŚWIĘTY HUGON, BISKUP

Urodził się w 1053 w Chateaurneil d'Isere w rodzinie książęcej. Uczył się w szkole katedralnej w Walencji, gdzie później został kanonikiem. Jego pobożność i zalety umysłu zwróciły uwagę biskupa Die - późniejszego arcybiskupa Lyonu i kardynała - który uczynił go swoim sekretarzem. Nie na długo, ponieważ na synodzie w Awinionie 27-letniemu Hugonowi powierzono biskupstwo Grenoble. Okazał się znakomitym zarządcą: w upadającej diecezji przeprowadził głębokie reformy, nie tylko kościelne, ale i gospodarcze, wnosząc m.in. szpitale i mosty. Zdołał także wyjednać dla Grenoble od księżnej Matyldy status "wolnego miasta".

Powolał przy miejscowej katedrze kapłańską wspólnotę kanoników regularnych i sam obrał podobny im styl życia. W 1081 Hugon zrzekł się godności biskupa i wstąpił do benedyktynów w Cluny, ale papież nakłonił go do powrotu. Kontynuował więc reformy, szczególną opieką otaczając zakony. Wspierał rozwój cystersów, pomagał św. Robertowi w dziele reformowania benedyktynów, a św. Brunona skierował do pustelni w masywie La Chartreuse, gdzie wkrótce powstała Wielka Kartuzja. Współpracował także ze św. Bernardem z Clairvaux: ich poparcie udzielone Innocentemu II zażegnało schizmę.

W ostatnich miesiącach życia św. Hugon otrzymał zgodę na wstąpienie do kartuzów w Chartreuse, gdzie w 1132 zmarł na rękach pustelników. Kanonizowano go już dwa lata po śmierci, a relikwie - złożone w ołtarzu głównym katedry w Grenoble - zostały w 1562 zniszczone przez hugenotów.

il. ŚW. HUGO Z GRENOBLE W REFEKTARZU KARTUZÓW, ZURBARÁN, Francisco de (1598, Fuente de Cantos - 1664, Madryt), fragm., ok. 1633, olejny na płótnie, 102x168 cm, Museo de Bellas Artes, Sewilla; źródło: www.wga.hu

... Już w Starym Testamencie Bóg polecił lub pozwolił wykonywać znaki, które w sposób symboliczny miały prowadzić do zbawienia przez Słowo Wcielone, jak wąż miedziany⁵⁸ Por. Lb 21, 4-9; Mdr 16, 5-14; J 3, 14-15, arka Przymierza i cherubiny⁵⁹ Por. Wj 25, 10-22; 1 Krl 6, 23-28; 7, 23-26.

[Katechizm Kościoła Katolickiego, 2130]

INFORMACJE PARAFIALNE

26.III (niedziela): Rozpoczęcie **REKOLEKCYJ WIELKOPOSTNYCH**. Program przedstawia się następująco:

† 26.III (niedziela):

- * dorośli - **8:45** lub **18:00**;
- * chorzy, cierpiący, starsi - **12:00**;
- * uczniowie szkoły podstawowej i gimnazjum – **10:30**.

† 27.III (poniedziałek), 28.III (wtorek), 29.III (środa):

- * dorośli - **8:45** lub **18:00**;
- * uczniowie szkoły podstawowej - **10:30**;
- * uczniowie gimnazjum – **12:00**.

† 28.III (wtorek) SPOWIEDŹ:

- * dorośli – **8:30-9:45** i **17:30-18:45**;
- * uczniowie szkoły podstawowej i gimnazjum - podczas swoich nabożeństw pokutnych.

▪ Młodzież ponad-gimnazjalna uczestniczyć będzie w rekolekcjach, wraz ze swoimi szkołami, w wyznaczonych miejscach, lub w naszym kościele wraz z dorosłymi.

▪ Udział w rekolekcjach jest jednym z elementów dopuszczających do przyjęcia, przez przygotowującą się młodzież, sakramentu bierzmowania.

▪ Duchowe ćwiczenia rekolekcyjne to najlepsza droga przygotowania do godnego przeżycia najważniejszych świąt dla chrześcijanina – ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO.

WSZYSTKICH SERDECZNIE ZAPRASZAMY!

1.IV (sobota): 1-SZA SOBOTA MIESIĄCA. Na Mszy św. o **18:00**, oddając hołd Niepokalanemu Sercu Maryi, modlić się będziemy o trzeźwość naszej parafii. Po Mszy św. spotkanie całej Wspólnoty Ruchu Światło-Życie.

2.IV (niedziela): 1-SZA NIEDZIELA MIESIĄCA. Po Sumie i Gorzkich Żalach spotkanie Kół Żywego Różańca.

2.IV (niedziela): Rocznicza śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. Podobnie jak w ubiegłym roku, tak i teraz chcemy być przy Nim - w godzinie Jego konania i śmierci - i modlić się o jak najszybsze wyniesienie Go na ołtarze. Bardzo serdecznie zapraszamy wszystkich na godz. **20:30**, by wspólnie uczestniczyć we Mszy św. i modlitwach o beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II.

Nabożeństwa wielkopostne w naszej parafii odprawiane są wg następującego porządku:

† Droga Krzyżowa – w każdy piątek Wielkiego Postu

- * dla dzieci o **15:45**;
- * dla dorosłych o **17:30**;
- * dla młodzieży o **18:45**.

† Gorzkie Żale – w każdą niedzielę Wielkiego Postu – bezpośrednio po sumie.

Osoby udające się na pielgrzymkę do Rzymu proszone są o zgłoszenie się, w jak najszybszym terminie, do zakrystii lub kancelarii w celu wypełnienia *karty pielgrzyma*.

Za wpływające ofiary na kwiaty do Ciemnicy i Grobu Pańskiego składamy serdeczne „*Bóg zapłać*”.

Chrzty w kwietniu tradycyjnie w pierwszym dniu Świąt Wielkanocnych **16.IV** na Mszy św. o **10:30**. Zgłoszenia chrztów do **8.IV** w kancelarii. Przygotowanie przed chrztem dla rodziców i chrzestnych **9.IV** po Sumie w kościele. O ile będzie potrzeba drugi termin chrztów w kwietniu to **IV niedziela miesiąca 23.IV**, na Sumie. Zgłoszenia i przygotowania - jak dla chrztów świątecznych.

ZAPOWIĘDZI

Zapowiedź I: **Sławomir BIERNACKI**, kawaler z Łęgu, i **Sylvia Anna GAWRYŚ**, oboje z parafii tutejszej.

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

ODESZLI

W ostatnim tygodniu pożegnaliśmy z naszego grona:

śp. **Stanisław SAK**, † 17.III.2006, l. 71

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie!

DROGA KRZYŻOWA

Stacja VII JEZUS DRUGI RAZ UPADA POD KRZYŻEM

Przykłonijmy, Wielbimy Cię i błogosławimy, Chryste, żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił raczył.

Gdy patrzę, jak Chrystus wdeptany jest w błoto ziemi, przypominają mi się te przedziwne procesy myśli, akty woli ludzkiej - to wszystko, co spycha Go w błoto. Leży w tym błocie Człowiek, o którym już prorok mówił, że jest "robak, a nie człowiek, pośmiewisko ludzkie i wzgarda pospółstwa" Ps 22, 7.

Ale ten Człowiek w błocie jest jak ziarno pszeniczne, które musi wpaść w błoto i obumrzeć, bo jeśli obumrze - owoc stokrotny przynosi, a jeśli nie obumrze - samo pozostaje. Cóż po pełnych spichlerzach pszenicznego ziarna? Ziarno musi być rozrzucone, musi pójść do błota i dopiero, gdy

w błoto wpadnie, rozmiękczone wydobywa ze swego serca siły żywotne, aby je ukształtować w złoty kłos. Wydaje owoc stokrotny ze swojej męki, z pokory i ze swego cierpienia. Tym się, dopiero żywi głodne dusze. Ileż trzeba mojej osobistej męki, osobistego trudu, pokory, aby móc karmić! Nie jest więc najboleśniejszą rzeczą, że nawet Bóg leży w błocie, bylebyśmy tylko dostrzegli w Nim Boga.

I mój upadek nie może uczynić mnie błotem. Chrystus się podniósł. Tyle razy w dziejach wepchnięto Go w błoto i tyle razy powstawał, otrząsał się z błota, żywił i prowadził rzesze do Życia. Tak uczynił Chrystus po drugim upadku, tak czyni każde jego dziecko: powstaje i idzie naprzód.

Ludzka rzecz upadać - szatańska trwać w upadku. A więc i ja powstanę i choćbym był brudny od błota, wiem, że przez pokorę i przez wyznanie win wydam owoc stokrotny.

Ojciec nasz ...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami

Stacja VIII JEZUS POCIESZA PŁACZĄCE NIEWIASTY

Przykłonijmy, Wielbimy Cię i błogosławimy, Chryste, żeś przez krzyż Twój święty świat odkupił raczył

Nie płaczcie nade mną, płaczcie nad sobą i nad synami waszymi Lk 23, 28. Chrystus na drodze krzyżowej nie przestaje myśleć o innych. Jego myśl jest skierowana ku tym, których trzeba pocieszać. Cierpienie nie zamyka Mu oczu na dolę ludzką. On nadal jest człowiekiem i bratem cierpiących, uczestnikiem człowieczeństwa i braterstwa. Dostrzega płaczące niewiasty.

Ale czyż płacz ich pomoże Jezusowi? Czy zdołają zawrócić Go z drogi na Kalwarię? Nie. Tego nawet Jego Matka nie próbowała. Idzie o to, ażeby człowiek współczujący Bogu pamiętał, że najbardziej pomaga wtedy, gdy wchodzi w siebie i odmienia samego siebie. Ten

Chrystus, nad którym płacze, jest moją siłą. On mi przypomina mnie samego, obowiązki moje i moich synów.

A właśnie na tych synach świat dopełnia swych praktyk. Chrystus to zielone drzewo; jeśli na zielonym drzewie to czynią, coś będą czynić na suchym?

Nie płaczcie więc nade mną! Mają katolicy zwyczaj współczucia nieustannego z Kościołem. I poprzestają często na współczuciu łez i narzekań. A tymczasem nie o to idzie. Siła kościoła nie polega na łzach jego dzieci. Siła Kościoła polega na tym, ażeby Chrystus idący drogą przemówił do mnie, ażeby głos jego usłyszał, żeby dotarł do mej duszy, poruszył ją i odmienił, przez Łaskę z Bogiem zjednoczył. Przez to wzrasta Chrystus, przez to też rośnie siła Kościoła.

Nie płaczcie więc nad Kościołem! Płaczcie nad sobą i synami swoimi. Jesteście odpowiedzialni za siebie i za synów waszych.

Chrystus widzi ciebie, mój bracie, widzi twój płacz. Niech będzie owocny, niech będzie skuteczny.

Ojciec nasz ...

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami

rozważania: Stefan kard. Wyszyński, Droga Krzyżowa dla pracowników pióra, 1959

ilustracja: DROGA KRZYŻOWA, z Boston Catholic Journal, 2005; Źr.: www.boston-catholic-journal.com

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela i uroczystości obowiązuje: **08:45, 10:30** (poza okresem letnich wakacji), **12:00** (suma), **18:00**

Święta pracujące: **08:45, 18:00**

Dni powszednie: **07:30** (codziennie), **18:00** (piątek – sobota)

KSIĘŻA

Ks. Proboszcz mgr **Stefan KOTWIŃSKI**, Ks. Wikariusz **Marcin KŁOTZ**

KANCELARIA PARAFIALNA

Dni powszednie: **08:00-09:30, 17:00-19:00**

(z przerwą na Msze Św. i nabożeństwa) Niedziela i święta: nieczynna